

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. S.A. w T.

przeciwko M. S.A. w L., Republika Portugalska

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 marca 2016 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 października 2015 r.,

1) oddala zażalenie,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 października 2015 r. w sprawie z powództwa P. Spółki Akcyjnej przeciwko M. Spółce Akcyjnej w L., Republika Portugalska o zapłatę odrzucił apelację strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny wskazał, że apelacja wniesiona w dniu 22 grudnia 2014 r. do Sądu Okręgowego w G. została podpisana przez osoby, których odręczne podpisy są nieczytelne (k-875-880). Nad dwoma odręcznymi podpisami znajduje się odcisk pieczęci o treści: „M., S.A.”, a pod nim znajduje się adnotacja, że zostały złożone „za M. S.A.” Wobec powyższego, na skutek zarządzenia Przewodniczącego w

Sądzie Apelacyjnym z dnia 6 lipca 2015 r. (k-904), w adresowanym do pozwanej zawiadomieniu o terminie rozprawy apelacyjnej (k-905) zawarte zostało wezwanie „do wskazania na terminie rozprawy imienia i nazwiska osób podpisujących apelację oraz złożenie dokumentów wskazujących umocowanie tych osób do reprezentowania pozwanej (w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie) wraz z tłumaczeniem na język polski, pod rygorem odrzucenia apelacji”. Zawiadomienie o terminie rozprawy zawierające powyżej przytoczone wezwanie zostało doręczone pozwanej wraz z tłumaczeniem na język portugalski sporządzonym przez tłumacza przysięgłego języka portugalskiego (k-913-914). Wezwanie zostało skierowane do pozwanej, gdyż pełnomocnik procesowy pozwanej pismem z dnia 15 grudnia 2014 r. (k-871) zawiadomił Sąd Okręgowy o wypowiedzeniu mu pełnomocnictwa przez pozwaną.

Sąd Apelacyjny wskazał, że pozwana M. Spółka Akcyjna do dnia rozprawy nie wykonała wezwania zawartego w zawiadomieniu o terminie rozprawy, nie uczyniła tego także podczas rozprawy apelacyjnej, na której za pozwaną działał aplikant radcowski, jako substytut pełnomocnika pozwanej. Z uwagi na fakt, iż bezskutecznie upłynął termin wyznaczony do wykazania, że apelacja została wniesiona w imieniu pozwanej przez osoby uprawnione do jej reprezentacji, apelacja, jako niedopuszczalna, podlegała odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Apelacyjnego pozwana podniosła zarzut naruszenia: art. 130 § 1¹ k.p.c. w zw. z § 69 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 2015 r. – Regulaminu urzędowania sądów powszechnych oraz art. 111 § 1 k.c. i 112 k.c., polegające na nieprawidłowym wezwaniu pozwanej do uzupełnienia braków formalnych apelacji wskutek braku wyznaczenia terminu do uzupełnienia tych braków. Skarżąca podniosła, że wezwanie Sądu drugiej instancji zawarte w piśmie z dnia 6 lipca 2015 r. budziło poważne wątpliwości i nie poddawało się jednoznacznej interpretacji. Skarżąca stwierdziła ponadto, iż w piśmie z dnia 6 lipca 2015 r. Sąd drugiej instancji w istocie nie wyznaczył terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Wbrew twierdzeniom pozwanej, wezwanie do uzupełnienia braków pod rygorem odrzucenia apelacji zawierało określony jednoznacznie termin do dokonania wskazanych w nim czynności, łącząc go tylko z innymi zdarzeniem a mianowicie rozprawą wyznaczoną na dzień 30 października 2015 r. Pozwana nie wykonała wezwania w okresie do dnia rozprawy apelacyjnej ani podczas rozprawy, pomimo iż na rozprawę stawiał się jej pełnomocnik, który nie kwestionował tłumaczenia zawiadomienia o rozprawie: „...w którym zawarte było wezwanie do wykazania umocowania osób podpisujących apelację wg treści znajdującej się na karcie 912 akt na język portugalski nie odpowiada treści dokumentu sporządzonego w języku polskim” (k-945).

Zgodnie z utrwalonym w judykaturze Sądu Najwyższego stanowiskiem, wezwanie do uzupełnienia braków formalnych powinno być precyzyjne i jasne, powinno zawierać dokładne oznaczenie braku formalnego i termin jego uzupełnienia, a także określać skutki nieusunięcia braku w terminie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 30 stycznia 2008 r., III CSK 235/07, niepubl.; z dnia 9 października 2014 r., IV CZ 61/14, niepubl.), nie ulega zatem wątpliwości, że wezwanie do uzupełnienia braków sformułowane przez Sąd Apelacyjny w niniejszej sprawie spełnia wszystkie wymienione wymagania, a wobec tego rozstrzygnięcie tego Sądu o odrzuceniu apelacji jest prawidłowe.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji pkt 2, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c., 391 § 1 k.p.c. oraz § 6 pkt 7, § 13 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461; zm.: Dz. U. z 2015 r. poz. 616).

kc

db

l.n

